

[Knud Lind]

riet. Behandlingen af dette lovforslag har været en lang klandring af Justitsministeriets embedsmænd for, at de var dårlige og ikke kunne deres arbejde. Det er realiteten bag det her, og det plejer Socialdemokratiet ikke at være eksponent for. Hvis det var Fremskridtspartiet, der havde gjort det, så kunne man jo egentlig talt godt forstå det, for vi har haft en anden holdning, men i dette tilfælde har vi faktisk måttet tage tjenestemændene i Justitsministeriet i for- svar.

Så vil jeg godt sige til slut – og det ved både SF og Socialdemokratiet – at man jo heller ikke helt kan udelukke, at der også er en lille smule prestige i det her lovforslag.

Justitsministeren (Engell):

Jeg er først og fremmest glad for, at de borgerlige partier kan stå sammen om et forslag, der jo på afgørende vis forbedrer forbrugernes retsstilling. Og jeg vil også sige lige ud, at jeg synes, at Socialdemokratiets og SF's holdning i denne sag har været dybt skuffende.

Vi har haft lovforslaget liggende i Folketinget i 6-7 måneder. I 6-7 måneder har dette forslag ligget til behandling i Folketingets Retsudvalg. Man har sagt nej til fra de to partiers side at deltage i en teknisk gennemgang af lovforslaget, og der er i hele perioden helt frem til og med det sidste spørgsmål, der blev stillet i for- gårs aftes, i alt blevet stillet 9 spørgsmål, og der er ikke fremsat ét eneste ændringsforslag.

Det siger jeg bare, fordi det sætter de 6-7 måneders behandling i Folketinget i et helt særligt relief, og det sætter især fru Lissa Mathiasens betragtninger her ved tredjebehandlingen i et ganske særligt relief. Fru Lissa Mathiasen siger, at man ikke er ude på at lave obstruktion eller forsinkelser. Anderledes kan man ikke opfatte det, når man, få dage før Folketinget har berammet tredje behandling af dette forslag, beder om en omfattende høring.

Hvad gør jeg? Jeg gør det, at jeg laver en oversigt over alle de kritikpunkter, der har været fremført i forbindelse med lovforslaget, og kommenterer punkt for punkt, hvor vi har været imødekommende over for de enkelte forslag, og hvilke begrundelser der har været for, at vi på enkelte punkter ikke har været imødekommende. Og det er så det, man møder kritik af her ved tredjebehandlingen. Det synes jeg er skuffende. Det synes jeg er kedeligt, og jeg kan

slet ikke forstå, at fru Lissa Mathiasen med den baggrund, hun har, kan forsvare at sige nej til et forslag, der, som jeg startede med at sige, har en væsentlig betydning for forbrugernes retsstilling.

Så bliver det kritiseret, at der er kommet mange ændringsforslag. Jamen de skal jo netop ses i lyset af hele behandlingen af forslaget. Forslaget blev fremsat, der blev gennemført en høring, og en lang række af de høringssvar, der er fremkommet, har så givet anledning til udarbejdelsen af ændringsforslag.

Hvis Socialdemokratiet og SF fra starten i stedet for bare at melde sig ud af drøftelserne og være fornærmede og ikke engang ville møde op til forhandlinger eller til teknisk gennemgang i Retsudvalget havde ønske en konstruktiv dialog om dette forslag, så havde situationen i dag ved tredjebehandlingen været anderledes. Men man meldte sig ud, og derfor er jeg glad for, at de borgerlige partier i stedet påtog sig et medansvar for gennemførelsen af dette forslag. Man er ganske enkelt ikke gået sagligt ind i arbejdet.

Og når man taler om lovsjusk, som fru Lissa Mathiasen gør det, må jeg gøre fru Lissa Mathiasen opmærksom på, at Justitsministeriets lovfdeling altså ikke befinder sig på herrens mark, når det gælder udarbejdelsen af lovforslag.

Det, der har været et af de centrale punkter, når vi har diskuteret den tekniske udformning af forslaget, har været spørgsmålet, om man skulle lave én lov eller man skulle lave tre love. Jeg har i mine besvarelser klart kommenteret, hvorfor jeg fandt, at det var rigtigt, der blev fremsat én overskuelig lov frem for tre forskellige lovforslag. Det kan man så have forskellige synspunkter om. Jeg mener, at jeg i argumentationen for, hvorfor vi har valgt den lovmodel, vi gjorde, har argumenteret klart og overbevisende. Og det interessante er, at jeg har ikke hørt ét eneste argument fra fru Lissa Mathiasen imod den form, vi har valgt i lovforslaget, ikke andet end henvisning til nogle høringssvar, som fru Lissa Mathiasen i øvrigt ikke selv substantielt har forholdt sig til. Det er ikke saglig behandling.

Så siger fru Lissa Mathiasen, at der blev givet et løfte om en drøftelse af betydningen af de høringssvar og ændringsforslag, der fremkom, og som jo løbende er blevet oversendt til Folketingets Retsudvalg.